

ตอนที่ ๓ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ มกราคม ๒๕๕๐

พระราชบัญญัติ

การเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๕๕๐

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช

และผู้ที่สำเร็จราชการแทนพระองค์

จึงมี พระราชบัญญัติกำหนด

พระปรมาภิไธยว่า

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๐

ที่หน้าที่ ๒ ในราชกิจจานุเบกษา

ตอนที่ ๓ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ มกราคม ๒๔๕๐

โดยที่เป็นการสมควรเปลี่ยนแปลงแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทยให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๕๐"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๘ ในพระราชบัญญัตินี้แห่งใดมีบัญญัติว่าด้วยการออกอนุญาตอย่างใด ๆ ตามซึ่งเจ้าท่าเห็นจำเป็นจะต้องออกเป็นหนังสือ ท่านว่าเจ้าท่ามีอำนาจขอด้วยกฎหมายที่จะเรียกค่าธรรมเนียมสำหรับใบอนุญาตเช่นนั้นตามอัตราซึ่งเจ้าท่าจะได้ประกาศไว้แต่อย่างมาไม่เกินกว่าสี่บาท"

ตอนที่ ๓ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ มกราคม ๒๔๕๐

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๕ โบนัสที่นั้นจะสับเปลี่ยนกันใช้ไม่ได้ แต่ถ้าในระหว่างที่โบนัสยังไม่หมดอายุ เรือนั้นได้เปลี่ยนเจ้าของกันไปแล้วก็ให้จัดการโอนกรรมสิทธิ์กันได้ แต่ต้องแจ้งความให้เจ้าท่าทราบด้วย เพื่อเจ้าท่าจะได้แก้ไขโบนัสเปลี่ยนชื่อในบัญชีทะเบียนไว้เป็นสำคัญ โดยเรียกค่าธรรมเนียม ถ้าเป็นเรือเล็ก เรือบรรทุกสินค้าหรือเรือเปิดทะเล ๆ ล ๆ เป็นเงินสองบาท ถ้าเป็นเรือนอกจากที่ว่ามีเป็นเงินสี่บาท ”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๕ การออกสำเนาโบนัสที่นั้น ให้ออกโดยเรียกเงินค่าธรรมเนียม ถ้าสำหรับเรือเล็ก เรือบรรทุก

ตอนที่ ๓ เล่ม ๒๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ มกราคม ๒๔๕๐

สินค้า หรือเรือเปิดทะเล ฯลฯ เป็นเงินหนึ่งบาท ถ้าเป็นเรือนอกจากที่ว่ามีมาเป็นเงินสิบบาท”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๗๔ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๗๔ ค่าธรรมเนียมออกใบอนุญาตสำหรับเรือที่เข้ามาในหมวดนี้ ให้เรียกตามพิถัด ดังต่อไปนี้ คือ

สำหรับขนาดเกินกว่า ๕๐๐ ตันกรอสส์ ปละ ๒๕๐ บาท

สำหรับเรือขนาดต่ำกว่า ๕๐๐ ตันกรอสส์ แต่ไม่ต่ำ

กว่า ๒๐๐ ตันกรอสส์ ปละ ๒๐๐ บาท

สำหรับเรือขนาดต่ำกว่า ๒๐๐ ตันกรอสส์ แต่ไม่ต่ำ

กว่า ๑๐๐ ตันกรอสส์ ปละ ๑๕๐ บาท

สำหรับเรือขนาดต่ำกว่า ๑๐๐ ตันกรอสส์ แต่ไม่ต่ำ

กว่า ๕๐ ตันกรอสส์ ปละ ๑๐๐ บาท

สำหรับเรือขนาดต่ำกว่า ๕๐ ตันกรอสส์ แต่ไม่ต่ำกว่า

๒๕ ตันกรอสส์ ปละ ๕๐ บาท

สำหรับเรือขนาดต่ำกว่า ๒๕ ตันกรอสส์ ปละ ๒๐ บาท”

ตอนที่ ๓ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ มกราคม ๒๔๕๐

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘๐ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๘๐ ค่าธรรมเนียมออกใบอนุญาตสำหรับเรือที่เข้ามาในหมวดนี้ ให้เรียกตามพิถัตต์ต่อไปนี้ คือ

ชั้นที่ ๑ สำหรับเรือที่บรรทุกได้ตั้งแต่ ๖,๐๐๐ หาบขึ้นไป ปละ ๑๕๐ บาท

ชั้นที่ ๒ สำหรับเรือที่บรรทุกได้ต่ำกว่า ๖,๐๐๐ หาบ แต่ไม่ต่ำกว่า ๔,๐๐๐ หาบ ปละ ๑๒๐ บาท

ชั้นที่ ๓ สำหรับเรือที่บรรทุกได้ต่ำกว่า ๔,๐๐๐ หาบ แต่ไม่ต่ำกว่า ๒,๐๐๐ หาบ ปละ ๑๐๐ บาท

ชั้นที่ ๔ สำหรับเรือที่บรรทุกได้ต่ำกว่า ๒,๐๐๐ หาบ ปละ ๖๐ บาท”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘๘ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๘๘ ค่าธรรมเนียมออกใบอนุญาตสำหรับเรือที่เข้ามาในหมวดนี้ ให้เรียกตามพิถัตต์ต่อไปนี้ คือ

ตอนที่ ๓ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ มกราคม ๒๔๕๐

ชั้นที่ ๑ สำหรับเรือที่บรรทุกได้ตั้งแต่ ๕๐๐ หาบขึ้นไป
ปีละ ๔๐ บาท

ชั้นที่ ๒ สำหรับเรือที่บรรทุกได้ต่ำกว่า ๕๐๐ หาบ แต่
ไม่ต่ำกว่า ๔๕๐ หาบ ปีละ ๓๐ บาท

ชั้นที่ ๓ สำหรับเรือที่บรรทุกได้ต่ำกว่า ๔๕๐ หาบ แต่
ไม่ต่ำกว่า ๑๐๐ หาบ ปีละ ๒๐ บาท

ชั้นที่ ๔ สำหรับเรือที่บรรทุกได้ต่ำกว่า ๑๐๐ หาบ แต่
ไม่ต่ำกว่า ๕๐ หาบ ปีละ ๑๐ บาท

ชั้นที่ ๕ สำหรับเรือที่บรรทุกได้ต่ำกว่า ๕๐ หาบแต่ไม่
ต่ำกว่า ๒๕ หาบ ปีละ ๕ บาท

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราช
บัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช
๒๔๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕ ในการพิจารณาออกใบอนุญาตสำหรับเรือ
กลไฟและเรือยนต์รับจ้างบรรทุกคนโดยสาร หรือสินค้า
หรือจูงเรือนั้น ถ้าเป็นเรือเดินประจำทาง เจ้าท่าหรือ
เจ้าพนักงานซึ่งได้แต่งตั้งขึ้นเพื่อการจดทะเบียนมีอำนาจที่จะ

ตอนที่ ๓ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ มกราคม ๒๔๘๐

(๑) กำหนดข้อห้ามและเงื่อนไขเกี่ยวกับเขตต์หรือทางที่จะใช้รถยนต์

(๒) กำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับขนาดและชนิดของเรือที่จะใช้เดินจาก ตำบลหนึ่งถึง ตำบลหนึ่ง ตลอดถึงการสับเปลี่ยนเรือใช้แทนกันชั่วคราวด้วย

(๓) สั่งการอนุญาตเรือลำใด ๆ หรือของเจ้าของใด ๆ มิให้เดินเรือประจำทางที่เห็นว่ามีเรืออื่นเดินอยู่เพียงพอแล้ว หรือเมื่อเห็นว่า ถ้าให้อนุญาตจะมีการแข่งขันกันจนจะเป็นเหตุให้เกิดความเสื่อมเสียความปลอดภัยของประชาชน

(๔) ตั้งคณะกรรมการขึ้น โดยความเห็นชอบจากรัฐมนตรีเจ้ากระทรวงเป็นครั้งคราว เพื่อกำหนดเงื่อนไขในเรือค้าโดยสาร ค่าระวาง ค่าจ้างเรือ จำนวนเรือที่จะใช้เดินเวลาออกเรือ และให้อนุญาตเดินเรือประจำทาง คณะกรรมการนั้นให้รวมทั้งเจ้าของเรือหรือผู้แทนด้วย

ถ้าไม่ใช่เรือเดินประจำทาง เมื่อมาขออนุญาตเดินรับจ้างในสายทางที่มีเรือประจำทางเดินอยู่แล้ว เจ้าท่าจะต้องให้อนุญาตโดยไม่ชักช้า แต่ในการอนุญาตนั้น เจ้าท่ามีอำนาจที่จะกำหนดเวลาให้เดินเรือเพื่อมิให้พ้องกับกำหนด

ตอนที่ ๓ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ มกราคม ๒๔๕๐

เวลาของเรือประจำทางและกำหนดให้เรือนั้น ๆ ปฏิบัติตามเงื่อนไขตามที่ใช้กับเรือประจำทางทุกประการ ”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๔๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๖ การรับใบอนุญาตตามมาตรา ๕ ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๑๗๔ มาตรา ๑๘๐ และมาตรา ๑๘๘ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๕๐ แต่เรือกลขนาดต่ำกว่า ๓ ตันกรอสส์ และเรือที่ใช้ทำการประมงโดยฉะเพาะให้เสียค่าธรรมเนียมออกใบอนุญาตเพียงครั้งอัตราปกติ

เรือกลของกสิกรที่ใช้เพื่อประโยชน์เฉพาะในการกสิกรรมของตนเองซึ่งมีขนาดต่ำกว่า ๓ ตันกรอสส์ ใช้เครื่องยนต์กำลังไม่เกิน ๑ แรงม้า ให้ยกเว้นไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมใบอนุญาต แต่ต้องรับใบอนุญาต ”

ตอนที่ ๓ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ มกราคม ๒๔๕๐

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๔๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมอันเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทยได้ ค่าธรรมเนียมนั้นนอกจากที่มีอำนาจกำหนดได้ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทยแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๓๑ อยู่แล้ว ให้กำหนดได้ในอัตราไม่เกินสิบบาท

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเรือตรี ถ. ชำรงนาวาสวัสดิ์

นายกรัฐมนตรี